

TIFFANY

ANNA DEPALO

SZÉGYENLŐS SZTRIPTÍZ

KATE CARLISLE

CSÓKTANFOLYAM HALADÓKNAK

Anna DePalo

Szégyenlős sztriptíz

Kate Carlisle

Csóktanfolyam haladóknak

Minden jog fenntartva, beleértve a kiadvány egészének vagy egy részének bármilyen formában történő sokszorosítását. A mű a Harlequin Enterprises II B. V. jóváhagyásával jelent meg. Kiadványunk szereplői kitalált személyek. Bármely adott személlyel, akár élővel, akár elhunyttal való hasonlóság a merő véletlen műve. § All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises II B. V. All characters in this book are fictitious. Any resemblance to actual persons, living or dead, is purely coincidental.

© Anna DePalo, 2011 – Harlequin Magyarország Kft., 2013

A TIFFANY 287. eredeti címe: *One Night with Prince Charming* (Harlequin Silhouette Desire)

Magyarra fordította: *Bosnyák Edit*

© Kathleen Beaver, 2011 – Harlequin Magyarország Kft., 2013

A TIFFANY 288. eredeti címe: *How to Seduce a Billionaire* (Harlequin Silhouette Desire)

Magyarra fordította: *Harcza Henrietta*

Nyomtatásban megjelent: TIFFANY Harlequin Magyarország Kft., 2013

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-538-716-8

Kép: iStockphoto

A kiadó címe: 2800 Tatabánya, Mártírok útja 44.

Felelős kiadó: dr. Bayer József

Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

Szerkesztőség: 1122 Budapest, XII. Városmajor u. 12-14.

Levélcím: 1535 Budapest, Pf. 762.

Telefon: +36-1-488-5569; Fax: +36-1-488-5584;

E-mail cím: harlequin@eharlequin.hu

Ügyfélszolgálat: elofizetes@axels.hu; +36-40-510-510

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat: www.harlequin.hu

Az e-book-formátumot előállította és terjeszti:
readbox publishing, Dortmund
www.readbox.net

Anna DePalo

Szégyenlős sztriptíz

1. FEJEZET

Pia épp egy katasztrófa szemtanújává vált.

Igaz ugyan, hogy senki sem sérült meg, de a következmények szörnyűek voltak.

A lány elgondolkodva nézett körül az esküvői fogadáson. Ki hitte volna, hogy a templom folyosója, amelyet több méter elefántcsontszínű selyem borított, s amely lilium és rózsa illatába burkolózott ezen a kellemes, nyári napon, egy katasztrófa helyszínévé válik? Pia esküvőszervezőként sokféle helyzettel találkozott már. Előfordult, hogy a vőlegénynek inába szállt a bátorsága, vagy éppen a menyasszonyt kezdte szorítani a ruha, és egy alkalommal az a kisfiú, akinek az oltárhoz kellett volna vinnie a gyűrűket, lenyelte az ékszereket. Pia tökéletesen megbízható és gyakorlatias barátnőjével, Belindával azonban ilyesmi nem fordulhat elő a nagy napon. Legalábbis két órával ezelőtt ő még így gondolta.

Annál nagyobb volt Pia és a meghívott vendégek meglepetése, amikor Easterbridge bárója határozott léptekkel odament az oltárhoz, és bejelentette, hogy Belinda Wentworth és Tod Dillingham házasságának komoly akadálya van. Kiderült, hogy Belinda elhamarkodott és titkos házassága, amelyet Easterbridge bárójával, Colin Granville-lel kötött, a mai napig érvényben van.

A templomban összegyűlt New York-i előkelőségek azonnal sugdolózni kezdtek, de szerencsére senki sem ájult el. Pia legalább ezért hálás lehet. Tudta, hogy egyetlen esküvőszervező sem hibáztatható azért, ha egy kutya felfalja az esküvői tortát, vagy ha egy taxis összefröcsköli a menyasszony ruháját, illetve ha a *törvényes férj* felbukkan az esküvői szertartáson, mint ebben az esetben.

Pia dermedten ült a helyén, és azon töprengett, hogy manapság több örangyalra lenne szükség.

A következő pillanatban halkan káromkodott egyet. *A fenébe, Belinda! Miért nem szóltál nekem a Las Vegas-i esküvődről? Ráadásul éppen a családod legőszibb ellenségéhez mentél hozzá!*

Pia valójában maga is tudta a választ a kérdésére: Belinda őszintén megbánta, amit tett. A lány megpróbálta elképzelni, hogyan érezheti magát a menyasszony ebben a pillanatban. Ő, Pia és az egyik koszorúslány, Tamara Kincaid voltak Belinda legjobb barátnői New Yorkban.

Piának ugyanakkor be kellett látnia, hogy ő is hibás a történetek miatt. Észre kellett volna vennie Colint a vendégek között, és feltartóztatnia, ahogy egy profi esküvőszervezőhöz illik.

Az emberek bizonyára el fognak gondolkodni azon, hogy mint a menyasszony tanácsadója és barátnője miért nem rendelkezett elegendő információval ahhoz, hogy feltartóztassa Easterbridge báróját, vagy legalább megakadályozza abban, hogy nyilvános botrányt okozzon. Ez a férfi nemcsak a barátnője esküvőjét tette tönkre, hanem az ő szakmai jó hírét is.

Pia legszívesebben elsírta volna magát, amikor belegondolt, milyen hatással lesz ez az eset a nemrégiben alapított vállalkozására, amely a *Pia Esküvői Álmai* névre hallgatott. A Wentworth-Dillingham esküvő volt az eddigi legnagyobb megbízása. Jó két éve önállósította magát, miután néhány évig egy nagy rendezvényszervező cégnél dolgozott asszisztensként.

A helyzet rettenetes volt. Igazi rémálom a menyasszony és az ő számára.

Pia öt éve, közvetlenül a főiskola befejezése után költözött New Yorkba, és arról ábrándozott, hogy sokra viszi majd. Ez a bukás most nagyon elkeserítette.

Úgy tűnt, hogy a félelme megalapozott volt, mert amint a menyasszony eltűnt a vőlegény és a férj társaságában, azonnal megrohanták a New York-i felső tízezer matrónái.

– Kicsikém, maga valóban nem vette észre a bárót, amikor belépett a templomba? – suttogta a fülébe színpadiasan Mrs. Knox.

Pia kényszeredetten mosolygott. Legszívesebben azt válaszolta volna: fogalma sem volt arról, hogy a báró és Belinda még mindig házasok. Ráadásul hiába tartóztatta volna fel a férfit, mert a házasságuk Belindával attól még érvényben maradt volna. Pia azonban nem akarta elárulni a barátnőjét, ezért hallgatott.

– Meg kellett volna akadályoznia ezt a nyilvános botrányt! – mondta villogó szemmel Mrs. Knox.

Ez igaz, gondolta Pia, de tudta, hogy nem lett volna esélye. A báró borzasztóan elszánt volt.

Az eset után Pia igyekezett menteni a menthetőt, és átbeszélte a helyzetet a Wentworth család néhány tagjával, utána pedig arra biztatta a vendégeket, hogy menjenek át a Plaza Hotelban rendezett fogadásra.

Amikor körbenézett a teremben, kissé megnyugodott, habár még mindig zúgott a feje.

A légzésére koncentrált – ezt a relaxációs technikát kifejezetten azért sajátította el, hogy ne veszítse el a türelmét, amikor ideges menyasszonyokkal van dolga.

Belindának és Colinnak bizonyára sikerül tisztáznia a helyzetet egymással. Remélhetőleg... A sajtónak pedig kiadhatnak egy rövid nyilatkozatot, hogy elkerüljék a botrányt. Mondjuk így kezdődne: „Egy szerencsétlen félreértés következtében...”

Igen, minden a legnagyobb rendben lesz!

Pia nyugalma azonban egy szempillantás alatt szertefoszlott, amikor megpillantott egy magas, szőke férfit a terem túlsó végében.

A férfi háttal állt neki, ennek ellenére Pia libabőrös lett, mert az illető nagyon ismerősnek tűnt. Jaj, ne! – gondolta. Amikor a férfi odafordult az egyik vendég felé, és ő megpillantotta az arcát, elakadt a lélegzete.

Ehhez a katasztrófához képest a templomban lezajlott dráma ártalmatlan szórakozás volt. Lehet ez a nap még rosszabb is?

Az a férfi ott valóban James Fielding... más néven Mr. Nagy Ő, akiről azonban sajnos kiderült, hogy mégsem a neki való férfi.

Vajon mit keres itt James?

Majdnem tíz évvel volt idősebb nála, tehát most harminchat éves, de neki titkon el kellett ismernie, hogy egy cseppet sem látszik rajta a kora. Szőke haja rövidebb volt, mint legutóbb, de széles válla, izmos alakja és majdnem százkilencven centis termete miatt még most is ugyanolyan vonzó volt, mint korábban.

Amikor Pia megismerte őt, gondtalannak tűnt, most viszont komoly volt az arc kifejezése. Egy nő azonban sohasem felejtí el az első szeretőjét – főleg akkor, ha az illető reggelre szó nélkül eltűnik.

Pia önkéntelenül elindult a férfi felé. Fogalma sem volt arról, mit fog mondani neki, egyszerűen vitte a lába. Közben fellángolt benne a düh, és ösztönösen ökölbe szorította a kezét.

Amikor közelebb ért, látta, hogy James Oliver Smithsonnal, egy Wall Street-i befektetési tanácsadóval beszélget.

– ... fenség – mondta éppen az idősebb férfi.

A nő megtorpant. *Fenség?*

Vajon miért illeti ezzel a megszólítással Jamest? A fogadáson számos angol arisztokrata vett részt, de még egy márkának is csak a „mylord” megszólítás járt. Pia úgy tudta, a „fenség” kizárólag... egy herceget illet meg.

Amikor odaért hozzájuk, elégedetten vette tudomásul, hogy James felismerte, és meglepetten pislogott néhányat. Szmokingot viselt, az arcvonásai szabályosak voltak, habár az orra nem volt teljesen egyenes, az álla pedig kissé szögletesnek tűnt. A szemöldöke csak egy árnyalattal volt

sötétebb, mint a haja, és Pia még élénken emlékezett borostyánszínű szemének szenvedélyes ragyogására.

Ha nem lett volna ennyire dühös, biztosan elakadt volna a lélegzete a vonzó férfi láttán, de így sem hagyta hidegen James megjelenése.

Nem csoda, hogy három évvel ezelőtt sikerült elcsavarnia a fejemet, gondolta Pia. Ez a férfi egy két lábon járó szexszimbólum. Biztosra vette, hogy egyetlen nő sem képes ellenállni Jamesnek.

– Itt van a mi elbűvölő esküvőszervezőnk! – üdvözölte Piát Oliver Smithson, aki nyilvánvalóan észre sem vette a levegőben lévő feszültséget, és kedvesen elmosolyodott. – Erre a fordulatra senki sem számított, ugye?

Pia tudta, hogy a férfi a templomi eseményekre gondol, pedig a megjegyzése a jelenlegi helyzetre is igaz volt. A lány álmában sem gondolta volna, hogy éppen itt fog újra találkozni Jamesszel, aki meglepetten felvonta a szemöldökét, mintha olvasott volna Pia gondolataiban.

– Találkozott már öméltóságával, Hawkshire hercegével? – kérdezte Piától Smithson.

Tessék? Pia szeme elkerekedett, és vetett egy dühös pillantást Jamesre. Ezek szerint valóban herceg! Vajon Jamesnek hívják egyáltalán?

Pia természetesen kívülről fújta a vendégek listáját, azt viszont nem sejtette, hogy az egyéjszakás kalandja és James Carsdale, Hawkshire kilencedik hercege egy és ugyanazon személy. Hirtelen megszédült.

James ránézett Oliver Smithsonra.

– Köszönöm, de Miss Lumleyval már ismerjük egymást – közölte, azután odafordult a nőhöz. – Kérem, hívjon Hawknek! A legtöbben így szólítanak.

Senki sem sejti, milyen közelről ismerjük egymást, gondolta keserűen Pia. És vajon hogy merészel James vagy Hawk – *Ez egy név egyáltalán? Micsoda ostobaság!* – ilyen elbizakodottan és nyugodtan viselkedni?

Pia tekintete találkozott annak a férfinak a tekintetével, aki idegen volt számára, habár együtt töltöttek egy szenvedélyes éjszakát.

- V... valóban... volt már szerencsénk egymáshoz - mondta, és határozottan felszegte az állát.

Elvörösödött. Egy szellemes, kétértelmű megjegyzést akart tenni, ehelyett azonban naiv és bizonytalan benyomást keltett.

A fenébe is! Miért pont most kezdett el dadogni? Ezzel elárulta, mennyire izgatott. Pedig régóta igyekezett megszabadulni a beszédhibájától egy logopédus segítségével.

Hawk szeme résnyire szűkült. Nyilvánvalóan megértette a célzást, és cseppet sem tetszett neki a dolog. Azután hirtelen felderült az arca, és kedvesen ránézett a nőre.

Pia teste azonnal reagált: a gyomra liftezni kezdett, és kellemes, de sürgető bizsergést érzett odalent... Kizárt dolog, hogy a férfi flörtöl vele! Vagy talán mégis?

Vajon Hawk szálnalmat érzett a naiv szüzlány iránt, akit egyetlen éjszaka után elhagyott? A lányt hirtelen rosszullet fogta el.

- Pia!

Amikor a férfi kimondta a nevét, neki eszébe jutott az a hihetetlenül erotikus éjszaka, amelyet az ágyában töltöttek.

Vigyen el az ördög! - gondolta Pia, és igyekezett úrrá lenni az érzésein.

- Micsoda... váratlan meglepetés! - jegyezte meg Hawk, és gúnyosan elmosolyodott, mintha azt akarná jelezni, hogy ő is otthonosan mozog a kétértelmű megjegyzések világában.

Ebben a pillanatban megállt mellettük egy pincér, és eléjük tartott egy ínycsiklandó falatkákkal megrakott tálcát. Amikor Pia ránézett az ételre, eszébe jutott, hogy Belindával egy egész délutánt töltöttek az előételek kiválasztásával.

Hirtelen elhatározta, mindent egy lapra fog feltenni.

- Köszönöm. - Bólintott egyet a pincérnek, kiszolgálta magát, majd elbűvölő mosoly kíséretében ismét odafordult Hawkhoz. - Részemről a szerencse! *Bon Appetit!*

Ezután gondolkodás nélkül a férfi arcába vágta a padlizsánkrémmeel megkent szendvicset, végül sarkon fordult, és elindult a konyha felé.

Pia a szeme sarkából még látta a befektetési tanácsadó és néhány vendég meglepett arckifejezését, mielőtt belökte volna a konyha ajtaját. Biztosra vette, hogy ezzel az akcióval tönkretette a maradék jó hírét is, de egy cseppet sem bánta, amit tett.

A pincér sietve odanyújtott egy szalvétát Hawkknak.

- Köszönöm - mondta arisztokratikus nyugalommal a férfi, és letörölte az arcát.

- Nos... - jegyezte meg kissé zavartan Smithson.

Hawk megnyalta a száját.

- Nagyon ízletes, habár kissé csípős - közölte, és a megjegyzése nemcsak a falatkákra vonatkozott, hanem arra az alacsony szexbombára is, aki az arcába kente az ételt.

A befektetési tanácsadó óvatosan elnevette magát, és körbenézett.

- Ha tudtam volna, hogy ilyen izgalmas lesz ez az esküvő, kibocsátottam volna rá néhány részvényt.

- Valóban? - kérdezte Hawk. - Nos, valószínűleg igaza van. Az ilyen részvények nem veszítenek az értékükből, és manapság főleg a botrányokból lehet meggazdagodni.

Hawk igyekezett elterelni a témát a törtétekről, de a gondolatai Pia körül forogtak. Smithson továbbra is kíváncsian méregette, és Hawk azon töprengett, mit mondhatna még.

- Ugye megbocsát? - kérdezte végül, majd válaszra sem várva sarkon fordult, és elindult a nő után.

Valószínűleg nem lenne szabad faképnél hagynia az egyik fontos üzletfelét, de most fontosabb dolga akadt.

Amikor belépett a konyhába, Pia azonnal nekitámadt. Most is éppen olyan szexi volt, mint amikor Hawk először és utoljára látta. A ruhája szorosan rásimult gömbölyded vonalaira, egyenes, szőke haját pedig elegáns kontyba tűzte. A bőre puha volt, mint a barack, az ajka telt, a szeme pedig a tiszta borostyánra emlékeztette a férfit.

Ez a szempár most dühösen szikrázott, miközben Hawk igyekezett felvértezni magát a nő vonzereje ellen.

– Talán engem keresel? – tudakolta Pia. – Ha igen, akkor közlöm veled, hogy három évet késtél.

Hawk csodálta a nő egyenes és határozott stílusát, annak dacára, hogy most éppen ő volt az áldozat.

– Érdekelt, mi van veled. Ha tudtam volna, hogy itt leszel...

Pia szeme résnyire szűkült.

– Akkor mit tettél volna? Hátat fordítasz és elrohansz? Vagy visszautasítottad volna az esküvői meghívást?

– Hidd el, engem is pontosan annyira meglepett ez a találkozás, mint téged!

A törvényes férj felbukkanása a templomban döbbenetes volt, de Hawkot még ennél is jobban megrázta az a pillanat, amikor megpillantotta Piát... meg a nő értetlen és fájdalmas arckifejezését.

– Egy kellemetlen meglepetés, nem igaz, *fenség?* – vágott vissza Pia. – Úgy emlékszem, a titulusodról nem tettél említést, amikor utoljára találkoztunk.

– Akkor még nem voltam a birtokában – magyarázkodott a férfi.

– De nem egyszerűen James Fielding voltál, ugye?

Hawk erre nem tudott mit mondani, ezért inkább hallgatott.

– Sejtettem!

– A nevem James Fielding Carsdale, és időközben én lettem Hawkshire kilencedik hercege – mondta a férfi, és ironikusan elmosolyodott. – Korábban is jogot formálhattam

volna az „öméltósága” megszólításra, de az esetek többségében eltekintettem ettől.

Igazság szerint Hawk playboyként szívesen járt inkognitóban, és általában Mr. James Fielding néven mutatkozott be, hogy elkerülje azokat a nőket, akiknek a pénzére fájt a foguk – egészen addig a pillanatig, amíg Pia áldozatul nem esett ennek a színjátéknak és a titokzatos eltűnésének.

A hercegi címet valójában csak azután vehette fel, miután a bátyja, William tragikus baleset áldozata lett, és Hawk a mai napig nem heverte ki a veszteséget. Azelőtt csupán Lord James Carsdale volt, akinek a család kisebbik fiaként cseppet sem kellett törődnie a nemesi címmel járó kötelezettségekkel.

Három éve viselte a címet a vele járó felelősséggel együtt, és mostanra rájött, mennyi kárt okozott korábban a könnyelmű viselkedésével. Elsősorban Piának. A nő azonban tévedett, ha azt hitte, hogy ő el akarta kerülni a vele való találkozást. Valójában örült, hogy egymásba botlottak, mert azt remélte, jóváteheti a viselkedését.

Pia összeráncolta a homlokát.

– Ezzel azt akarod mondani, hogy részben a valódi neveden mutatkoztál be, tehát nem is hazudtál akkorát?

– Nem, de igyekszem tiszta vizet önteni a pohárba, amennyiben még nem késő.

Hawk halkán felsóhajtott.

– Felejtsd el! Már nem is gondoltam rád, de úgy hozta az élet, hogy most mégis felelősségre vonhatlak az eltűnése miatt.

– Kereshetnénk egy alkalmasabb helyet ehhez a beszélgetéshez, Pia? – A férfi sokatmondóan körbenézett. A konyha személyzete és a pincérek kíváncsi pillantásokat vetettek feléjük. – Ez az esküvő lassan egy melodramához kezd hasonlítani.

– Tapasztalatból mondom, hogy ez meg sem közelíti a melodramát – vágott vissza Pia. Hawk hallgatott, és a nő

türelmetlenül karba fonta a kezét. – Minden nőt faképnél szoktál hagyni másnap reggel?

Nem, csak azt az egyet, akiről kiderült, hogy szűz volt. Pia szív alakú arca és formás alakja egyaránt megbabonázta a férfit, és másnap reggel rádöbbsent, hogy komoly bajba került.

Hawk cseppet sem volt büszke a viselkedésére. Úgy érezte, a régi énje fényévekre távolodott a mostani önmagától, habár most is erős késztetést érzett arra, hogy magához húzza, és megérintse ezt a nőt...

Gyorsan összeszedte magát, hiszen hercegeként kell viselkednie! Nem állíthatja újra a feje tetejére Pia életét. Ezúttal megpróbálja jóvátenni, amit elkövetett ellene.

Hawk sohasem vágyott arra, hogy az első legyen egy nő életében. Úgy érezte, hogy ez felelősséggel járna, ami pedig a legkevésbé sem illett bele a gondtalan életről alkotott elképzeléseibe.

Pia az imént azt állította, már régen nem is gondol rá. Vajon igazat mondott, vagy csak a büszkeség beszélt belőle? Neki ugyanis nem sikerült teljes egészében kivennie a fejéből Piát – habár nagyon igyekezett.

Pia dühösen meredt a férfira, aki továbbra sem adott választ a kérdésére.

– N... nos, ezúttal én foglak faképnél hagyni téged – közölte végül, azután sarkon fordult, és elindult a konyha hátsó része felé.

Pia számára ez a nap pontosan olyan szerencsétlenül végződött, mint ahogyan elkezdődött. Belinda megghiúsult esküvője biztosan sokat fog ártani a cége hírnevének, ráadásul többen is látták, hogy a fogadáson Hawk arcába vágta a padlizsánkrémes szendvicset.

Piának nyilvánvalóan segítségre volt szüksége.

És minél tovább gondolkodott ezen Hawk, annál jobban tudta, mit kell tennie.

2. FEJEZET

Miután Pia hazaért a fogadásról, meg sem próbálta kiverni a fejéből Hawkot.

Óvatosan leemelte Mr. Darcyt az íróasztala előtt lévő székről, bekapcsolta a számítógépet, aztán beírta a férfi nevét és titulását a Google-ba. Közben igyekezett elhitetni magával, hogy csupán egy megfelelő fényképet keres a vadnyugati stílusú körözüvényéhez:

RENDŐRSÉGI KÖRÖZÉS: KERESÜNK EGY VONZÓ
HERCEGET, AKI A NAGY Ő-NEK ADJA KI MAGÁT!

Valójában azonban ennél jóval több információra vágyott.

James Fielding Carsdale, Hawkshire kilencedik hercege.

Piának ezúttal sem kellett csalódnia az internetben. A keresés bőséges eredményt hozott.

Három éve Hawk megalapította a *Sunhill Investments* nevű befektetési céget, nem sokkal azt követően, hogy elrabolta Pia ártatlanságát, majd köddé vált. A vállalkozás annyira sikeresnek bizonyult, hogy Hawk és a társa időközben multimilliomosok lettek.

A fenébe! Ezek szerint nem pártolt el tőle a szerencse azok után, hogy faképnél hagyta őt. Igazságtalan az élet, gondolta a lány.

A *Sunhill Investments* székhelye Londonban volt, de nemrégiben nyitottak egy irodát New Yorkban is, ezért valószínűleg Hawk nem csak az esküvő miatt utazott el az óceán innenső partjára.

Miközben Pia a bejegyzéseket olvasgatta, elgondolkodva megsimogatta Mr. Darcy fülét, aki a lábához dörgölözött. Pia két éve hozta el a kandúrt a menhelyről, nem sokkal azután,

hogy beköltözött ebbe a lakásba. Előfordult, hogy az ügyfeleit is itt fogadta, ezért a berendezés ennek megfelelő volt. Az esetek többségében azonban Pia kereste fel a jövődöbéli menyasszonyokat elegáns házaikban.

Pia ezt követően az egyik New York-i pletykalap egyik régebbi cikkére kattintott rá. A hozzá tartozó képen Hawkot két szőke manöken társaságában lehetett látni. A férfi egy poharat tartott a kezében, a szeme pedig ördögien ragyogott. A cikkből kiderült, hogy Hawk rendszeresen felbukkant a londoni előkelőségek számára rendezett partikon, és néha New Yorkban is.

Pia összeszorította a száját. A cikkből legalább annyi kiderült, hogy ő külsőre Hawk típusa, hiszen a férfi szemmel láthatóan kedvelte a szőkéket. Ugyanakkor azt is megállapította, hogy jóval alacsonyabb és valamivel teltebb is, mint azok a vékony, hosszú combú manökenek, akikkel a férfi a fotókon pózolt.

Az egész ügynök annyi haszna volt, hogy Hawk visszataszító viselkedése miatt Pia végre összeszedte a bátorságát, és önállósodott. Rájött, hogy nem várhat örökké a mesebeli hercegre, és a saját kezébe kell vennie az élete irányítását. Igazán kár lett volna abban az aprócska lakásban búslakodni Hawk után, ahol három évvel ezelőtt lakott, miközben Hawk olyan sokra vitte a pénzügyi világban.

A férfihoz hasonlóan Pia is sokat fejlődött, és egyre sikeresebb lett. Hawk pedig – fenség vagy öméltósága, vagy akárhogyan is szereti hívatni magát – felőle akár el is sülyedhet a pokol fenekére.

Ennek ellenére folytatta a kutatást az interneten, és végül rájött, hogy helyesek voltak a feltételezésesei. Hawknak több manökennel, színésznővel és énekesnővel volt kapcsolata, és már azelőtt a gazdagok és szépek táborához tartozott, mielőtt milliókat keresett volna.

Ostobaság volt azt hinnie, hogy ez a férfi többet akar tőle egyetlen szenvedélyes éjszakánál. Hogy lehetett ennyire

naiv? Ez a playboy átverte és kihasználta őt!

Pia gyorsan felállt, kikapcsolta a számítógépet, és bement a hálósobába, hogy előkészüljön a lefekvéshez. Miközben a tükör előtt fésülte a haját, alaposan szemügyre vette magát.

Nem tartozott a kifejezetten gyönyörű nők közé, de ha hinni lehetett azoknak a bókoknak, amelyeket a gimnázium óta kapott, egészen helyes és kedves volt. Most azonban igyekezett kritikusabb lenni önmagával szemben.

Talán az sugárzott a megjelenéséből, hogy szereti, ha kihasználják, és minden jöttment hazugságainak bedől? Úgy látszik, igen.

Pia felsóhajtott. Felállt, és bebújt a takaró alá. Mr. Darcy felugrott az ágyra, és Pia érezte, hogy odakuporodik a lábához.

Meglepetten vette tudomásul, hogy könnyek folynak végig az arcán. Már nagyon régen sírt utoljára Hawk miatt.

A pokolba vele!

Egy kis szerencsével soha többé nem fogja viszontlátni. Túl vagyok rajta, gyözködte magát, és soha többé nem fogok sírni miatta!

Déjà-vu élmény, gondolta Hawk, amikor körbenézett a Meltonok festői gloucestershire-i birtokán, amely nagyon hasonlított az ő oxfordi családi birtokához. A százéves, mészkőből épült ház körül húzódó hatalmas kertek és pázsitok szinte ragyogtak az augusztusi napfényben.

A birtok tökéletes helyszín volt egy esküvő számára, és a barátja, Sawyer Langsford, Melton grófja pontosan ebből az alkalomból hívta meg ide. Sawyer Tamara Kincaidet készült feleségül venni, akit két hónappal korábban, a meghíúsult Wentworth-Dillingham esküvőn alig tudott rábeszélteni, hogy táncoljon vele.

Az esküvők kapcsán Hawknak mindig eszébe jutott, hogy lassan neki is illő lenne gondoskodnia egy örökösről. Harminchat éves és sikeres üzletember – többé nincs helye a kifogásoknak.

Korábban, amikor még gondtalanul élt, számos nővel randevúzott. A fiatalabb, könnyelmű testvér szerepét mintha egyenesen rá szabták volna, habár alkalomadtán dolgozott is egy keveset. A bátyja, William jóval felelősségteljesebb volt nála, egy valódi örökös.

Most pedig a legjobb barátja is megnősül. Hawk Sawyer kifejezett kérésére vett részt a szűk családi és baráti körben megrendezett szertartáson. Easterbridge is itt lesz, csakúgy, mint a felesége, Belinda Wentworth, aki Tod Dillingham nélkül érkezett.

Hawkot azonban sokkal jobban foglalkoztatta az a tény, hogy ezt az esküvőt is Pia Lumley szervezte meg. Tamara Kincaid ugyanis szintén a barátnői közé tartozott.

Pia véletlenül éppen abban a pillanatban lépett ki a teraszra, és lesétált a pázsitra, ahol Hawk is álldogált.

A nőből sugárzott a fiatalság, a frissesség és az ártatlanság, és Hawk szúrást érzett a mellkasában. Pontosan ez történt akkor is, amikor három évvel ezelőtt először megpillantotta őt.

Pia egyelőre egyszerű fehér blúzt, zöld nadrágot meg egy balerinacipőt viselt. Ennek ellenére a ruházata jól kihangsúlyozta gömbölyded vonalait, és a blúza némi bepillantást engedett a dekoltázsába. Lófarokba kötött, szőke hajával és természetesen rózsás ajkával ártatlan, mégis rendkívül szexi benyomást keltett.

Hawk érezte, hogy a látványtól feltámad benne a vágy.

Annak ellenére, hogy a legutóbbi találkozásuk alkalmával a nő padlizsánkrémet kent az arcára, James bolondult érte. Pia nem volt tudatában a vonzerejének, ezért nem is próbálta meg kihasználni – nem úgy, mint a legtöbb nő, akivel Hawk megismerkedett.

Pia megtestesítette mindazt, amire a férfi vágyott, és azt is, amit sohasem kaphatott meg. Tudta, hogy képtelen lenne megvalósítani a kitűzött céljait, ha megint belebonyolódna egy kalandba Piával. A playboy korszaknak örökre vége.

Ráadásul a saját köreiből kell feleséget választania – legalábbis az anyja ezt várja tőle.

Az elmúlt évben az édesanyja az egyik potenciális jelöltet mutatta be a másik után, többek között Michelene Ward-Fombley-t, akivel korábban a bátyja randevúzott, és mindenki biztosra vette, hogy hercegnő lesz belőle.

Hawk elterelte a gondolatait az anyjával folytatott legutóbbi beszélgetéséről és a vele szemben támasztott elvárásokról. Ehelyett inkább Piára koncentrált, aki egy varázslatos erdei tündérre emlékeztette.

A nő ebben a pillanatban észrevette őt, és egy darabig habozott.

Egy másodperccel később azonban bizonytalan léptekkel elindult James felé. Valószínűleg a pázsit hátsó részén lévő pavilonhoz igyekezett, így azonban sajnos el kellett haladnia a férfi mellett.

– Tudom, mi jár a fejedben – jegyezte meg Hawk, hogy megtörje a jeget.

Pia megvető és hitetlenkedő pillantást vetett rá.

– Három évig nem találkoztunk egymással – folytatta a férfi –, most viszont két hónapon belül kétszer is.

– Elhiheted, hogy ez nekem éppen olyan kellemetlen, mint neked.

Hawk félrebillentette a fejét, és behatóan tanulmányozni kezdte a nő arcát. Az egyik szőke tincs kiszabadult a frizurájából, és szorosan az arcához simult. A férfi még időben ellenállt a kísértésnek, hogy kinyújtsa a kezét és hozzáérjen Pia puha bőréhez.

Sajnos kénytelen volt belélegezni a lány enyhe levendulaillatát, ami az első találkozásuk óta rá emlékeztette. Úgy vonzotta ez a nő, mint méhet a nektár, de nem engedhetett a kísértésnek.

– M... mit művelsz?

– Csak kíváncsi voltam, nincs-e nálad egy szendvics valahol. Fel akartam készülni egy lehetséges támadásra.

Pia dühös pillantással nyugtázta a viccet, aztán felszegte az állát.

– Meg akarok győződni arról, rendben zajlik-e az esküvő. Ezért vagyok itt.

– Helyre szeretnéd hozni a céged jó hírét, ugye?

Hawk csak ugratni akarta Piát, de a nő feszült arckifejezéséből rájött, hogy célba talált. Pia féltette a vállalkozását.

– Csupán azért aggódom, mert te és a két barátod, Easterbridge és Melton is itt van. Nem is értem, hogyan kezdhetett ki az egyik barátnőm valakivel ebből a társaságból. Nézd csak meg, mit tett Easterbridge Belindával!

– Hogy mit tett Colin Belindával? – ismételte meg gúnyosan a kérdést Hawk. – Talán tilos, hogy érvényesítse a házastársi jogait?

Pia szeme résnyire szűkült, és hallgatott.

James valójában szeretne volna megnyugtatni a lányt, de szívesen évődött vele.

– Elismerem, te jóval tapasztaltabb vagy nálam az esküvők terén. A férjeknek meg szabad szólalniuk egyáltalán?

– Az ügyvédek jóval diszkrétebben és éppen ilyen hatékonyan el tudták volna intézni az ügyet.

– Az is elképzelhető, hogy Easterbridge az utolsó pillanatban értesült az esküvőről, és igyekezett mindent megtenni annak érdekében, hogy megakadályozzon egy bűncselekményt. – Hawk gúnyosan felvonta a szemöldökét. – A bigámiát a világ legtöbb pontján büntetik, és bizonyára te is tudod, hogy New York is ezek közé tartozik.

– Természetesen.

– Ez igazán megnyugtató.

Pia vetett rá egy dühös pillantást, aztán óvatosan közelebb hajolt hozzá.

– Te tudtad, mire készül Easterbridge?

– Arról sem tudtam, hogy feleségül vette Belindát.

James örömmel nyugtázta, hogy tisztázódott a vád alól.

– Én pedig azt nem tudom, mi ütött a barátnőmbe akkor, amikor hozzáment az egyik barátodhoz, ráadásul Las Vegasban.

– Talán a barátaim éppen olyan ellenállhatatlanok, mint én.

– Pontosan tudom, milyen hatással vagy a nőkre.

Hawk azon töprengett, vajon mire célzott Pia. Talán valóban vonzónak találja őt, és azért feküdt le vele, mert képtelen volt ellenállni az elsőprő szenvedélynek, amit ő ébresztett benne?

– Miután megtudtam a valódi nevedet, keresgéltem egy kicsit az interneten, és elég sok információra bukkantam.

A férfi maga is tudta, milyen hírek terjengnek róla a világhálón.

– Lehet, hogy három évvel ezelőtt is gyanút kellett volna fognom, amikor a James Fieldingre semmi érdekeset sem találtam... habár a Fielding meglehetősen szokványos név.

James alig észrevehetően elmosolyodott.

– Az őseim valószínűleg forognának a sírjukban a „szokványos” szó hallatán.

– Ó, elnézést, fenség! – jegyezte meg csípősen a nő. – Többé nem fogok megfélemezni a titulusodról.

Hawk legszívesebben azt javasolta volna, hogy hagyják az ördögbe a protokollt. Többek között ezért adta ki magát James Fieldingnek. Ezt a luxust sajnos többé nem engedheti meg magának. A cím bizonyos felelősséggel is jár.

– Mesélj valamit az esküvőszervezésről! – vetette közbe váratlanul. – Ha jól emlékszem, három évvel ezelőtt egy rendezvényszervező cégnél dolgoztál, és arról ábrándoztál, hogy a saját lábára állsz.

A nő bizalmatlanul méregette.

– Amint látod, időközben felépítettem a saját cégemet. Nem sokkal az eltűnése után.

– Ezzel arra célzol, hogy nekem köszönheted? – évődött gúnyosan Hawk.

Pia ökölbe szorította a kezét.

– Szó sincs köszönetről, de annyi bizonyos, hogy az eltűnése elég nagy lendületet adott. A csalódás miatt az élet más területén akartam sikeres lenni.

Hawk halványan elmosolyodott. Szégyellte magát a viselkedése miatt, de Pia nem is sejtette, mennyi kötelezettség szakadt a nyakába.

– Igazán kreatív volt a dekoráció Belinda esküvőjén – közölte, miközben tudomást sem vett a nő kétértelmű megjegyzéséről. – Az arany és a sárgászöld kombinációja meglehetősen szokatlan. – Pia meglepetten ránézett, mire a férfi folytatta: – Talán meglep, hogy odafigyelek a részletekre? Miután akaratlanul is megkóstoltam az előételt, körbenéztem egy kicsit.

Hawk valójában igyekezett elkerülni a többi vendég kíváncsi pillantásait meg kérdéseit, és szeretett volna többet megtudni Piáról.

– Örülök, hogy több legyet is ütöttem egy csapásra.

– Ezek szerint mégis csorbát szenvedett a céged jó híre? – tudakolta a férfi. Pia dühös pillantása elárulta, hogy a kérdés telibe talált. – Magadnak milyen esküvőt szerveznél, Pia? – érdeklődött a férfi behízeglő modorban. – Biztosan azt is megtervezted már.

Hawk tudta, hogy a tűzzel játszik, de egy cseppet sem érdekelte.

– Esküvőszervező vagyok, nem egy javíthatatlan romantikus – válaszolta ridegen Pia.

Mélyen egymás szemébe néztek... És amikor valaki a nő nevét kiáltotta, hirtelen felriadtak. Mindketten odafordultak a ház felé, ahonnan Tamara sietett feléjük.

– Már mindenhol kerestelek, Pia! – mondta.

– Éppen a pavilonhoz indultam, hogy ellenőrizsem, minden rendben van-e – jegyezte meg a lány.

Hawk észrevette, hogy Tamara kíváncsian méregeti őket.

– Mindenesetre örülök, hogy megtaláltalak – közölte, azután belekarolt a barátnőjébe, és bólintott egyet a férfi

felé. – Remélem, nem bánod, ha elrabolom egy kicsit Piát, Hawk! Akarom mondani, fenség...

James elfojtott egy mosolyt. Tamara cseppet sem törődött az etikettel. Igaz ugyan, hogy egy angol vikomt lánya volt, de Amerikában nőtt fel, és hitt a demokráciában, ráadásul ötvösként sokat mozgott művészek között. Most pedig úgy érezte, meg kell mentenie Piát.

– Egyáltalán nem – kiáltotta utánuk Hawk.

Pia hátrafordult, és a férfi egyenesen a szemébe nézett.

Hawk számára hasznosnak bizonyult ez a beszélgetés. Kiderült, hogy Pia cégének valóban ártott Belinda dugába dőlt esküvője, valamint az is, hogy tehetséges, hiszen két évig sikeresen helytállt az üzleti életben, és megvalósította az álmát.

Hawk lassan elindult a ház felé. Ideje lesz elbeszélgetnie a húgával – hiszen úgyis házasodni készül.

– Remélem, nem szakítottam félbe semmit! – mondta Tamara Piának, aki válaszul csupán megvonta a vállát. – Másrészt viszont lehet, hogy így kellett lennie – folytatta a menyasszony.

A személyzet egyik tagja ekkor odalépett hozzá, és Pia felidézte magában azt az éjszakát, amikor megismerkedett Hawkkal. A zene annyira hangos volt, hogy még a bárszékek is beleremegtek, és rengeteg ember álldogált a bárpult előtt.

Pia általában nem járt ilyen helyekre, de akkoriban még a rendezvényszervező cégnél dolgozott, és az egyik kollégája azt állította, hogy itt megismerkedhet néhány sikeres, fiatal nővel és férfival.

Azok az emberek, akik szerettek bulizni – és ehhez rendezvényszervezőre volt szükségük –, maguk is szívesen jártak buliba. Pia munkaköréhez az is hozzátartozott, hogy részt vegyen ezeken a partikon a potenciális ügyfelek reményében.

Őt azonban kevésbé érdekelték a születésnap partik és az évfordulók. Valójában az esküvőkért rajongott, és megfogadta, hogy egyszer valóra fogja váltani az álmát, és esküvőszervező lesz.

De addig is igyekezett átpréselni magát a vendégek hadán, és odajutni a bárpulthoz. Sajnos meglehetősen alacsony volt, és azok, akik a bárszékeken ültek, eltakarták a pultos elől.

A mellette álló férfi éppen akkor rendelt egy martinit.

Pia ránézett, és amikor a férfi rámosolygott és kíváncsian felvonta a szemöldökét, elakadt a lélegzete.

– Kér egy italt?

Pia képtelen volt megszólalni. Még sohasem találkozott ilyen jóképű férfival. Magas volt, legalább száznyolcvanöt centi, szőke haja kissé borzas, és barna szemében aranyszínű foltok csillogtak. Egyedül az orra nem volt tökéletes – talán valaki betörte? –, de még ez is jól állt neki. És amikor mosolygott, a szája szélén egy apró gödröcske keletkezett.

A legizgalmasabb azonban az volt, hogy a férfi érdeklődve figyelte őt.

Pia körülbelül ilyennek képzelte álmai hercegét – habár azt sohasem vallotta volna be, hogy huszonnégy éves létére egyelőre csak az álmodozásig jutott.

– Egy Cosmopolitant kérek – mondta Pia, és igyekezett közömbösnek tünni.

Az ismeretlen bólintott egyet, aztán megrendelte az italt. Néhány másodperc alatt elintézte azt, amihez Piának kemény küzdelemre lett volna szüksége.

– Egyedül van? – kérdezte a férfi kedvesen, enyhe angol akcentussal.

– Az egyik munkatársammal jöttem, de elvesztettem a tömegben.

A férfi arca egy pillanatra felderült.

– Nagyszerű! Ez esetben megpróbálhatom elcsábítani. Kezdjük a bemutatkozással! Egy ilyen csinos és vonzó nőt

bizonyára... – kezdte, és felvonta a szemöldökét.

Pia önkéntelenül elmosolyodott.

– Pia Lumleynak hívnak.

– Pia – ismételte meg a férfi.

Amikor a lány meghallotta a nevét a férfi szájából, a testét jóleső borzongás járta át. A pasi azt mondta, hogy ő csinos és vonzó! Álmai hercegének hangja is volt, ráadásul rettenetesen érzéki!

– James Fielding – mutatkozott be a férfi.

A pultos odanyújtotta nekik az italokat, és James a magasba emelte a poharát.

– Az izgalmas estére! – mondta, majd rákacsintott Piára és koccintott vele.

A lány belekortyolt a koktélijába. Egy kicsit erősebb volt a megszokottnál, de nem bánta.

Úgy vélte, hogy James elegáns és nagyvilági nőkhöz szokott, ezért neki is ilyen benyomást kell keltenie, ha új ügyfelekre vágyik. Tudta, hogy egy tapasztalatlan kislánynak senki sem fizet hatjegyű összegeket egy partiért.

James odabiccentett egy pár felé, akik éppen akkor álltak fel az egyik sarokasztaltól.

– Leüljünk?

– Jó ötlet – válaszolta Pia, aztán végigcsúszott a párnázott padon, és beült a sarokba.

Amikor James leült mellé, a szíve majdnem kiugrott a helyéből. Vajon mivel sikerült felkeltenie az érdeklődését?

Pia nem tartotta magát csúnyának, de alacsony volt és visszafogott, ezért sokszor keresztülnéztek rajta, és kellemes megjelenése nem ébresztett mindent elsőprő vágyat a férfiakban.

James rámosolygott.

– Mióta él New Yorkban?

– Néhány éve – válaszolta kedvesen a nő.

– És melyik meséből csöppent ide?

– Természetesen a Hamupipőkéből – mondta mosolyogva.

– Hiszen szőke vagyok.